

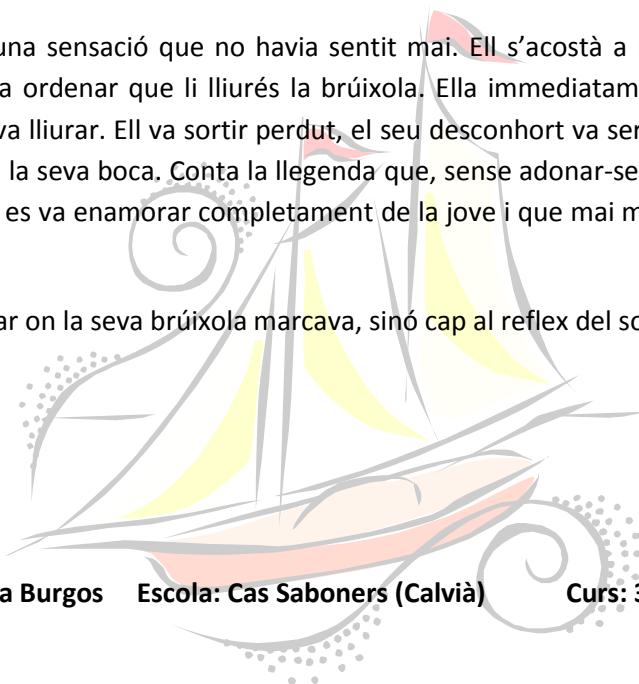
La brúixola que va trobar el pirata

Transcorria l'any 1761, en temps de Carles III, època de corsaris i pirates en el mar Mediterrani. Un dia, després d'una terrible tempesta, naufragà un vaixell pirata. Solament va sobreviure el seu capità, el temerari Calaveres. Exhaust i solament acompanyat per un sac de monedes d'or arribà a l'illa de Mallorca. El pirata Calaveres era sinònim de mort. Pels seus robatoris i crueltat estrema els més valents.

La seva llegenda conta que amb tots els seus tresors es podia omplir la més gran de les coves. Tot semblava indicar que la seva sort s'havia acabat després del naufragi: estava sol, sense els seus homes, sense el seu vaixell, sense la seva valuosa brúixola. La fam i la soledat a poc a poc acabaven amb les seves forces. De cop i volta alguna cosa captà la seva atenció. Era el reflex del sol que apareixia sobre una roca. Mogut per la curiositat, va voler descobrir què era allò que originava aquell estrany fenomen. La seva sorpresa va ser molt gran en veure que una bella jove jugava amb el que havia estat la seva brúixola, la qual havia perdut durant el naufragi.

En veure la jove va sentir una sensació que no havia sentit mai. Ell s'acostà a la jove, es va presentar bruscament i li va ordenar que li lliurés la brúixola. Ella immediatament mirant-lo amb una estranya dolçor li va lliurar. Ell va sortir perdut, el seu desconhort va ser gran, només un tímid *gràcies* va sortir de la seva boca. Conta la llegenda que, sense adonar-se'n, aquest dia el temerari pirata Calaveres es va enamorar completament de la jove i que mai més no se'n va tornar a la mar.

I que, a més, mai més va anar on la seva brúixola marcava, sinó cap al reflex del sol.

Autora: Agustina Burgos Escola: Cas Saboners (Calvià) Curs: 3r